

des uhelbredelige, at vi skulle stræbe efter at faae et passende Opholdssted, som saa høiligt savnes. Naar vi havde en Anstalt for hele Riget for dem, der kunde formodes at blive snarligt helbrede, saa troer jeg, at det vilde være meget nyttigt, om den anden Anstalt blev en saadan, der kunde optage til stadigt Ophold og Behandling især dem, som tilsendtes den fra den første. Det vilde forøvrigt maaskee til 2den Behandling være af megen Interesse for hele Thinget, dersom den ærede Justitsminister vilde give nogle nærmere Oplysninger med Hensyn til den Helbredelsesanstalt i Jylland for Sindsbøge, som der har begyndt sin Virksomhed, navnlig om, hvor mange der ere optagne i den og om dens Virksomhed i det Hele taget, thi deraf kunde man slutte, hvorvidt det af mig Udtrede har nogen Nødvendighed for sig. Efter hvad jeg har erfaret om den, er dens Virksomhed i Forhold til dens Bestemmelse kun temmelig ringe endnu, hvortil Aarsagen vel nærmest maa søges i den fulgte Regel, ikke at optage Patienter, som have været Sindsbøge længere end i et halvt Aar, men en saadan Bestemmelse er i mine Dine mindre hensigtsmæssig.

Justitsministeren: Det maa vistnok ogsaa efter min Mening ansees for onskeligt, om de Daareanstalter, som deels haves og deels skulle oprettes, kunde blive Stats-Anstalter, men jeg har allerede ved en foregaaende Leilighed tilladt mig at oplyse, hvilke Hindringer der, idetmindste for Tiden, have lagt sig i veien derfor, og navnlig den, at der for Kjøbenhavn haves en egen Anstalt, som denne Commune efter det Resultat, hvortil man efter de stedfundne Undersøgelser er kommen, ikke kan stille sig ved, og, naar Kjøbenhavn skal vedligeholde sin egen Daareanstalt, kan man ikke med Billighed paalægge den at yde Bidrag til Kongeriget's øvrige Daareanstalter. Med Hensyn til de Bemærkninger, som bleve fremsførte af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgtreds (Tscherning), frygter jeg dog meget for, at man vilde standse den hele Sag for længere Tid, og at Loven ikke vilde udkomme, dersom man vilde gaae ind paa at udfinde en anden Maalestof, end den foreslaaede, for Udgifternes Fordeling. Man kan nemlig

let, som jeg har bemærket, oplyse, at den Fordeling, som er paatænkt, kan lede til en Ubillighed, hvorved dog ikke er indrømmet, at Maalestoffet i og for sig er urigtig. Jeg troer nemlig, at man med Hensyn til enhver Grundvold, som man vil opstille for Skattefordelingen, vil kunne paavise, at, hvorledes man end opstiller den, vil der deraf kunne opstaae Ubilligheder. Det er i det Hele taget en saa vanstelig Sag at komme ind paa, at jeg frygter for, at man ikke saa snart vilde blive enig om en Grundvold for, hvorledes Skatterne skulde være, og det er netop af den Aarsag, at jeg har troet, at det, da der her var Tale om Udgifter eengang for alle og om en Udgift, som nu for Tiden udredes i Jylland efter en vis Maalestof, at det da var rigtigst at holde sig til denne Maalestof. Naar man forøvrigt, som den ærede Rigsdagsmand har forbeholdt sig at ville foreslaae, vilde dele Forslaget saaledes, at Loven fortiden kom til at gaae ud paa, at der skulde oprettes en Helbredelsesanstalt for Døstifterne, og at Pengene til dens Anlæg skulde forskydes af Statskassen og forrentes med 4 pCt., og at man først senere tog Bestemmelse med Hensyn til den Maalestof, hvorefter Dykrævningen skulde stee, saa vilde det Diemed, som her foreligger, i det Væsentlige kunne opnaaes, og de Interesser, som varetages af Justitsministeriet, vilde derved fuldstændigt fyldestgjøres; det vilde saa ikke vedkomme dette Ministerium mere at forhandle om, hvorledes Udgifterne skulde fordeles, men det vilde henhøre under Finansministeriet, som jo maatte søge at erholde Statskassens Udgifter dækkede; Spørgsmaalet om Stattesfordelingen henhører desuden væsentligt under Finansministeriet og Indenrigsministeriet, og er egentlig Justitsministeriet aldeles uvedkommende. Inden dette Forslag blev udarbejdet, har jeg imidlertid angaaende Fordelingen brevverlet med disse to Ministerier, og jeg har atter gjort det, efterat der her var yttret Tvivl, om man er gaaet den rigtige Vej, for at erholde de Beføstninger dækkede, som skulle udredes til Daareanstaltens Anlæg; men efter de Oplysninger, jeg har modtaget, ligesom ogsaa i Genhold til de Bemærkninger, jeg nu har tilladt mig, maa jeg